

Jogalapok és fontosabb jogi érvek:

A Bizottság úgy véli, hogy a Ministro dell'ambiente e della tutela del territorio 2001. október 3-i rendeletében szabályozott kivételek több olyan esetben alkalmazandók, amelyeket nem fed le a 2037/2000 rendelet, tehát ezen kivételek alkalmazási területe sokkal szélesebb, mint amelyet maga a rendelet lehetővé tesz. A fluorozott-klórozott szénhidrogének (HCFC) a tűzoltóberendezésekben a 2037/2000 rendeletben nem szabályozott esetekben történő alkalmazásának az olasz szabályozás által megengedett mértéke nem egyeztethető össze a közösségi joggal.

(¹) HL L 244., 2000.9.29., 1. o.

Az Østre Landstret 2004. május 14-i végzésével a Marius Pedersen A/S kontra Miljostyrelsen ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-215/04. sz. ügy)

(2004/C 190/12)

Az Østre Landstret (Dánia) 2004. május 14-i végzésével, amely 2004. május 21-én érkezett a Bíróság hivatalához, a Marius Pedersen A/S kontra Miljostyrelsen ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

Az Østre Landstret a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) Úgy értelmezendő-e az Európai Közösségen belüli, az oda irányuló és az onnan kifelé történő hulladékszállítás felügyeletéről és ellenőrzéséről szóló, 1993. február 1-jei 259/93 rendelet (¹) 2. cikkének g) ii. pontjában szereplő „amennyiben ez nem lehetséges” kifejezés, hogy a hasznosításra szánt hulladékok kivitele vonatkozásában egy felhatalmazott begyűjtő automatikusan nem szerepelhet bejelentőként ?

Igenlő válasz esetén annak tisztázását kérjük, hogy milyen feltételekkel lehet egy felhatalmazott begyűjtő a hasznosításra szánt hulladékok kivitele vonatkozásában egyben bejelentő is.

Lehet-e feltétel az, hogy a hulladéktermelő ismeretlen, illetve, hogy olyan nagy számú hulladéktermelő van, és az általuk külön-külön termelt mennyiség olyan csekély, hogy nem lenne elvárható, hogy a hulladék kivitelét mindegyikük külön bejelentse?

- 2) Megengedi-e küldő ország illetékes hatóságainak a 259/93 rendelet 7. cikkének (2) bekezdése, összefüggésben a (4) bekezdés a) pontjával, különösen annak első és második franciabekezdéseivel, hogy kifogást emeljenek a hasznosításra szánt hulladék kivitelének engedélyezése iránti konkrét kérelem ellen, ha a bejelentő nem közöl semmilyen információt arra vonatkozóan, hogy a hulladék kezelése a címzett létesítményen ugyanazon színvonalon történik-e, mint amelyet a küldő ország nemzeti jogszabályai előírnak?
- 3) A 259/93 rendelet 6. cikke (5) bekezdésének első franciabekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy a bejelentő eleget tesz a hulladék összetételére vonatkozó tájékoztatási kötelezettségének azzal a nyilatkozattal, hogy kizárólag egy bizonyos, konkrétan megnevezett fajtájú, pl. „elektronikai” hulladékról van szó?
- 4) Úgy értelmezendő-e a 259/93 rendelet 7. cikkének (1) és (2) bekezdése, hogy a 7. cikk (2) bekezdése szerinti határidő akkor kezdődik el, amikor a rendeltetési ország illetékes hatósága az átvételi elismervényt elküldte, tekintet nélkül arra, hogy a küldő ország illetékes hatósága azon a véleményen van, hogy nem kapott meg minden, a 6. cikk (5) bekezdésében előírt tájékoztatást?

Nemleges válasz esetén annak tisztázását kérjük, hogy milyen adatokat kell tartalmaznia egy bejelentésnek, mielőtt a 7. cikk (2) bekezdése szerinti 30 napos határidő kezdetét veszi.

Azzal a jogkövetkezménnyel jár-e az állásfoglalásra nyitva álló 30 napos határidő túllépése, hogy a hatóság nem emelhet további kifogást, vagy nem kérhet további tájékoztatást?

(¹) Az Európai Közösségen belüli, az oda irányuló és az onnan kifelé történő hulladékszállítás felügyeletéről és ellenőrzéséről szóló, 1993. február 1-jei 259/93/EKG tanácsi rendelet.